

ikke komme dybt ind paa disse 9 Punkter. Hvis man ser dem efter, vil man se, at Punkt Nr. 2 og Punkt Nr. 9 æde hinanden op, og de andre Punkter ere ganske uholdbare overfor en Kritik. Jeg kunde have tænkt mig, at man havde taget et helt andet Punkt og stillet det op. Dermed mener jeg ikke et Punkt om, at man ikke skal gaa til en Fæstning om København, fordi den, der er der, er provisorisk. Thi da man jo i Flertallets Indstilling medtager for Søbefæstningens Vedkommende alle provisorisk anlagte Værker, ogsaa det mest provisoriske af dem alle, nemlig Middelgrundsfortet, kan dette selvfølgelig ikke være en Grund og bør heller ikke være en Grund. Thi Fordømmelsen af Provisoriet er een Ting, og Spørgsmaalet om Befæstningsanlægs Nødvendighed er jo en helt anden Ting. Nej, jeg kunde have tænkt mig det ene Punkt, at man vilde have talt noget om, at man kunde risikere under en Kamp at have en uvenlig eller maaske endogsaa en delvis fjendtlig Befolkning indenfor Murene, thi efter den Maade, hvorpaa de socialdemokratiske Blade ere optraadte herhjemme i den sidste Tid, og efter den Maade, hvorpaa de have taget Stilling til det Forsvar, der een Gang er ført for København, et Forsvar, ved hvilket Landet den Gang frelstes, kunde man tænke sig, at der her laa en Antydning af en Fare, som ikke findes i de 9 Punkter. Jeg vil hertil dog sige, at jeg har hørt dette Punkt stillet op ude i Agitationen, men at jeg betragter det som aldeles givet, at disse Skrivelser kun ere et Udtryk for ganske enkelte socialdemokratiske Føreres og Journalisters Agitationslyst, men at de absolut fordømmes af de danske Arbejdere.

Det andet Svar, man faar foruden denne Henvisning til de berømte 9 Punkter, er dette, at man har kunnet forsvare at undlade Sikringen af København mod Landsiden, idet de militære sagkyndige ikke ere enige, og nogle af dem egentlig acceptere Flertallets Forslag, hvorved der tilsigtes et Kystforsvar af Sjælland med Hovedstaden, men uden Sikring af Hovedstaden mod Landsiden.

Er dette nu sandt? Jeg tror, alle ville erkende, at er der noget, der i denne Sag er brugt i Agitationen ude omkring i Landet, er det denne Henvisning til Uenigheden. Er det nu sandt, at de sagkyndige ere uenige? Er det sandt, at Flertallet har Tilslutning til sit Forslag fra sagkyndig Side, hvormed der her menes de fra Marinens Side tilfornordnede

i Kommissionen? Nej, det forholder sig jo ikke saaledes. Der er ingen Uenighed mellem de sagkyndige om dette Spørgsmaal.

Af det Afsnit i de maritime tilfornordnede Udtalelser, hvor de behandle Hæren og Landbefæstningen, ser man, at de klart og bestemt hævde, at en Basis for en Hær og en Flaade maa være befæstet. De skrive, at en Hærafdeling, saafremt Forsvaret skal blive fuld ud effektiv, bør have et befæstet Støttepunkt, og de sige, at hvad Sjælland angaar, er Stedet jo her givet, det er København. Selvfølgelig, sige de, er Hærens naturlige Basis her. Saa fortsætte de Herrer ganske vist med den mærkelige Vending, at ved at vælge denne Basis stilles man overfor betydelige militære Opgaver. Dette tyder ikke paa nogen stor Skrivekyndighed, thi i det Øjeblik, Basis er *given*, vælger man den selvfølgelig ikke. Saa gaa de over til at paavise, at en virkelig Befæstning, en stærk Befæstning, tror jeg, de kalde det, om København vilde være en stor Støtte for Forsvaret af Sjælland, men derefter udtale de noget højst mærkeligt. De sige nemlig, at et svagt befæstet København er en Foranstaltning, der vil lamme Forsvaret, og efter at have fremsat dette som en Hovedpaastand skride de til en skarp Kritik af den nuværende Landbefæstning om København, som de anse for ganske utilstrækkelig. Naar et svagt befæstet København altsaa vil være til Skade for Forsvaret og den nuværende Befæstning er svag og utilstrækkelig, saa skulde man tro, at Konklusionen deraf maatte blive den, at saa bør den nedlægges. Men vil man blade om paa næste Side, ser man de Herrer tage afgjort Afstand fra Flertallets Indstilling og erklære, at de ikke kunne følge Forslaget om at nedlægge Befæstningsanlægene, idet disse dog kunne gøre god Nytte ved Forsvaret af Byen; deres Værdi maa ikke forringes. Hvis man vil være ironisk, saa kalder man vist dette for Logik. Jeg skal ikke karakterisere det stærkere, skønt jeg kunde have Lyst dertil.

Men det viser sig altsaa, at faktisk ere de Herrer Tilhængere af, at København skal befæstes. Paa den anden Side skrive de dette paa en saadan Maade, at naar man tager det meningsløse i det, de skrive, og isolerer det, saa kan det bruges til Vildledning af Befolkningen. Jeg har stillet mig det Spørgsmaal: Hvorledes kan det være, at Mænd, som man har troet var i Besiddelse af tilstrækkelig Dannelse og Uddannelse til at lade være med at